a b de facto cõcedant:ſup votis
diſpẽſent ⁊ a piurijs homici/
dijs ⁊ peccatis alijs ſibi ꝯfi/
tentes abſoluant:male abla/
c ta icerta data ſibi aliqus pe/
cunie q̃titate remittant:ter/
d tiã aut q̃rtã ptẽ alijs de peni
tentijs iniũctis relaxent:ani
mas tres vel plures parentũ
vel amicoꝝ illoꝝ qui elemo/
ſynas eis ꝯferũt de purgato
e rio vt aſſerunt mẽdaciter ex/
trahãt:⁊ ad gaudia paradiſi
ꝑducãt:benefactoribus loco
rum quoꝝ queſtores exiſtũt
remiſſionẽ plenariã peccato/
rũ indulgeãt: ⁊ aliq̃ ex ipſis
f eos a pena ⁊ a culpa vt eoꝝ
g verbis vtamur abſoluant.
Nos abuſus hmõi per quos
cenſura vileſcit eccleſiaſtica
⁊ clauium eccleſie auctoritas
ducit in ꝯtemptum:oĩmodo
aboleri volẽtes:ea ꝑ quoſcũ/
qꝫ q̃ſtores fieri vel attentari
de ceterꝰ diſtricti⁹ inhibemuſ
oĩa ⁊ ſingula priuilegia ſi q̃
ſub ꝑmiſſis vel eoꝝ aliquo
ſint aliq̃bus locis ordinibus
h vl' ꝑſonis queſtoꝝ hmõi quo
modocũqꝫ ꝯceſſa:ne ipoꝝ pte
xtu ſit eis materia talia vlte/
rius preſumendi:auctoritate
apoſtolica ꝯ̃tuꝫ ad premiſſa
penitus reuocãtes. ¶ Que/
ſtores aũt q̃ deinceps in pre/
miſſis vel aliquo ꝑmiſſoꝝ de
linquerint:vel alias etiam q̃/
buſcunqꝫ ſuis priuilegijs ab/
uſi fuerint:ſic ꝑ locoꝝ ep̃os
i puniri volumus:nullo pror/
ſus eiſdẽ q̃ſtoribus in hac ꝑ/
te priuilegio ſuffragante:q͛ a
ſuis temerarijs auſibus:qui
vbiqꝫ vt cõis habet aſſertio
nimiũ exercuerunt:pene for/
k midine ꝓpenſius cõpeſcant.

De ſnĩa excõicatiõis ſuſpen/ ſiõis ⁊ interdicti. Clemens v. in ꝯcil'. Vienenſi. Religio/ ſi etiã exẽpti violantes inter dictũ poſitũ ꝑ ſe.ap.vel ordi nariũ loci vel generalẽ ceſſa tionẽ diuinoꝝ factã ꝑ ꝓuin/ ciale ꝯciliũ vel eũ q̃ hoc poſ/ ſit ſeruatã ꝑ cathedralẽꝫ vel matricẽ eccl'iaꝫ loci excõicati ſunt ipo facto nõ obſtãtibus ꝑuilegijs ꝯuẽtionibus ꝯſue/ tudinibus ⁊ ſtatutis:⁊ reſpi/ cit pẽdẽtia.h.d.Jo.an. ca.I

l Ex frequentibus ꝑ
latorum querelis
accepimus et nos
m ipi experientia cer
ta ꝓbauim⁹ in minoribus cõ
ſtituti: q͛ plerumqꝫ religioſi
nũc patẽter excuſationibus
n fucatis ⁊ friuolis innitẽtes:
nũc latẽter eccl'iaꝝ ſuaꝝ ianu
is ꝑforatis aut in eis fact' fe/
neſtris ſeu modis alijs exq̃ſi
tis nõ abſqꝫ dãno cathedrali
um ⁊ parochialium eccl'iaꝝ ⁊
ſcãdalo plurimoꝝ dirumpen
o do neruũ eccl'iaſtice diſciplĩe
ciuitatũ fraꝝ ⁊ alioꝝ locoꝝ
p generalia interdicta ꝑſũptiõe
damnabili violare ꝑſumunt.
¶ Nos igit in ſancta dei ec
cleſia cui diſponẽte dño ꝑſi/
demus:q̃ q̃dẽ vnica ẽ ⁊ vnũ
q deũ ꝑdicat atqꝫ colit:vnã fi/
dẽ firmit ⁊ ſimplr ꝯfitet vni/
formitatẽ ꝯ̃tũ cõmode poſſu
mus ꝯſuare volẽtes circa in
terdictoꝝ obſuãtiã ꝑdictoꝝ
r auctoritate ſe.apo.vel a loco/
rum ordiarijs poſitoꝝ:de fra
trum noſtroꝝ conſilio diſtri/
cte precipiendo:mandamus
s q̃tenus religioſi quicũqꝫ tam

nerali. a ¶ De facto. Hoc eĩn eſt ep̃oꝝ ⁊ non inferio/
rum:de excel.ꝑla.accedentibus.⁊ quo ad ꝓprios ſubdi
tos:non quo ad extraneos.eo.ti.quod autẽ. b ¶ Vo
tis. Hoc etiam eſt ep̃oꝝ.quod dic vt dixi de voto.c.j.
c ¶ Incerta. Vide q̃d dixi.ſ̃.ea.cõpl.de ꝑuile.c.j.ver.
nec legata.
d ¶ Quartam.
Idem puto de a/
lia quota.
e ¶ Mendacit.
Cum ſint dei iu/
dicio reſeruati.x
xv.di. qualis.ꝑ/
ſunt tñ ſuffragia
de quibus.xiij.q
ij.aie defunctoꝝ.
⁊ vide quod dixi
ſ̃.eo.ti.q̃d aũt.⁊
q̃d no. Hoſtieñ.
in ſumma de re/
miſ.§.quibus ꝑ
ſint.⁊.§.vlti.
f ¶ A pẽa ⁊ cul
pa. Iſta eſt illa
pleniſſima pecca
torum remiſſio q̃
conceditur cruce
ſignatis ꝑ ſubſi/
dio vltramarino
de qua ſcꝑſi poſt
Hoſtieñ. de iu/
deis.ad liberan/
dã.que dat in an
no centenario in
extrag. Boni.hꝫ
antiquoꝝ:quam
ſolus papa conce
dit. g ¶ Ora/
mur. Concor. ſ̃.
ea.cõpl. de ꝑuil'.
ca.j.in princi.
h ¶ Vel perſo/
nis. Quandoqꝫ
hec differunt:de
priuile.ne aliqui.
libro.vj.
i ¶ Pũiri. Per
has Clemẽtinas
quãdoqꝫ ordina/
rij puniũt exem/
ptos vt hic ⁊.ſ̃.
ꝺ teſta.c.j. ꝺ ſta.
regu.c.ij.de reli.
do.c.ij.de iurepa
trona.c.j. Q̃nqꝫ
nõ punit ſed iu/
ris penam publi
cat.ſ̃.de ꝑuile.c.
j.Q̃nqꝫ nõ punit
ſed abſoluit: ꝺ ſe
pultu.c.j.Quan/
doqꝫ ſolum circa
loca dat iuriſdi/
ctio: de ſup.neg.
ꝑla.c.vno.de priuileg.c.ij.generaliter dat iuriſdictio ꝯ
tos:de ꝑuile.c.j.li.vj. k ¶ Propẽſius. Idẽ verbũ.ſ̃.
ea.cõpl.de eta.⁊ quali.vt hi qui.⁊ ibi expoſui.

Diuiſio

Ex frequentibus. ¶ Primo ponit religioſoꝝ
exceſſum qui fuit conſtitutionis cauſa. Se/
cundo ibi: Nos igitur.ꝓuiſionem circa obſer
uationem interdictoꝝ ⁊ ceſſationũ cum ſui pe
na: quã tertio ibi: Porro.prorogat ad pendentia ⁊ tol/
lit obſtantia : et
vt in ꝓemio dixi
hec decre.preceſ/
ſit concilium: et
hoc ꝓbat ſeq̃ẽs
Joh.an.
l ¶ Querelis.ſi.
de priuile.epiſco
poꝝ.li.vj.
m ¶ Expientia
Que eſt rerũ ma
giſtra:ꝺ elec.quã
ſit.in prin.li. vj.
vbi de hoc.
n ¶ Fucatis.q̃/
ſi tinctis vel co/
loratis. ⁊ habet
hoc verbũ de cõ/
ſe.diſ. v. fucare.
vbi no. ꝟ. Si in
vitiũ frontis ali
cuius fucus in/
uret ⁊c̃.
o ¶ Neruum.ꝺ
ꝯſue. cum inter.
p ¶ Generalis.
de ver. ſig.,cũ in
partibus.
q ¶ Vnã fidez.
Ad Eph.iiij.ſ̃.
ea.cõpil.de ſum.
trini.c.vno.§.ad
hec.de excel.ꝑla.
freq̃ẽs ad fi.vi/
de q̃d ꝺ multipli/
ci vnitate ſcꝑſi ꝺ
ſum.tri.dãnam⁹.
ſuꝑ ꝟbo.collecti/
uã. r ¶ Se.ap.
Per h̃ videt cõꝑ
hẽdere iterdictũ
iuris exẽplũ.ſ̃.e.
cõpil.de pe.ſi q̃s
ſuadente.§.ciui/
tas.cum concor.
s ¶ Religioſi.
Quicũqꝫ mẽdicã
tes vl' non.⁊ ꝑ h̃
ptꝫ.q͛ clericos ſecu
lares nõ ſuãtes
interdictũ vl' ceſſa/
tionẽ q̃ ſuat mat
eccl'ia non ligat
hec conſtitutio:⁊
multos tales ca/
ſus quibus per
has Clemẽtinas
ligantur religio/
ſi tñ collige.ſ̃.ꝺ
elect.in pleriſqꝫ.ver.nullus.de ſup.neglig.prela.c.vno.
de rebus eccle.nõ alie.c.j.ꝺ teſta.c.vno.ꝺ decl.c.j.de ſta
tu mona.c.j.de relig.domi.c.j.ver.predictis. de cenſi.c.

Verſus

a exempti ꝗ̄ non exempti cu/
iuſcūq; ordīs ⁊ ꝯditiōis exi/
b ſtāt cū cathedralē vel matri/
cem loci eccleſiā illi viderint
c d aut ſciuerint obſuare: nō ob
e ſtātib⁹ q̄buſcūq; appellationi
bus antea etiā ad eandē ſedē
vel aliū ſeu alios interiect̄ et
f aliis obiectib⁹ q̄buſcūq; abſ/
q; dolo ⁊ fraude: cū modera/
g ratione tñ decretalis alma in
uiolabiliter ea ſeruent. Alio/
h quin nō ſeruantes excōicati/
i onis ſnīe hoc ipo volum⁹ ſb/
iacere: qđ etiā in intdict̄ ⁊ in
k ceſſationibus a diuinis indi/
ctis p ꝓuincialiū ꝯcilioꝝ ſta
tuta vl' ipoꝝ auctoritate: cum
maius ſit ꝓuinciale ꝯciliū ꝗ̄
ſingularis p̄lati ꝓuīcie: ac iu
diciū integrum qđ plurimoꝝ
l ſentētiis cōprobat volumus
obſeruari. In ceſſationibus
m vero generalib⁹ a diuinis ci/

i. de priuileg. c. i. de pe. cupiētes. ver. illos etiā. ⁊ ver. ſe/quētib⁹. Spālit̄ ꝯ mēdicātes q̄ tranſeūt ad nō mēdicā/tes ꝓuidet decre. i. de regu. Generaliter ꝯ mendicātes: p̄dicta decre. cupiētes in prin. de pe. ſpāliter ꝯ predica/tores ⁊ minores: decre. dudum. de ſepul. ſpālius ꝯ mino/res. ī. eo. cū ex eo. ꝓ religioſis emanauit: de cenſi. c. ii. de exceſſi. p̄la. frequens. Conq̄/runt̄ tamen reli/gioſi ꝙ conſtitu/tiones que fauo/rem ipoꝝ reſpici/unt ſunt ſine pe/na: ſ; ꝯ ipos edi/te ſunt penales. a ¶ Exempti. Quō p diuerſas ꝯſtitutōes clemē/tinas ꝓbat̄ nō ex/pedire ꝓuilegia/tis vel exemptis ꝙ fiant generalia ꝯcilia: dixi. ſ. ea. compila. de ſepul. du/dum in prin. b ¶ Matricem: Id eſt maiorē ⁊ baptiſ/malē que dicit̄ matrix: q: ſicut mater generat: ſic illa re/generat p baptiſmū: ſic ſumit̄ de p̄ſcrip. c. i. ⁊. c. ex trāſ/miſſa: de tranſac. p̄terea. ii. quia igit̄ interdicūt q̄nq; lo/cū nō habentia intra ſe eccl'iaȝ cathedralem: habent tñ matricē: ideo hoc exp̄ſſit: ⁊ dico hoc locū habere etiā cū illa matrix eccl'ia religioſis nō ſeruantibus ſubeſt quo ad p̄ſtationem vl' collationē: vel q: ſit ipoꝝ vicaria: cū hic generaliter loquat̄. Sed q̄d dices h̄ eccl'iaȝ an ep̄m vel p̄latum tm̄ vel cap̄l'm tm̄ vel vtrūq; mixtū. Et q̄d ſi vacat eccl'ia cathedralis ⁊ pars cap̄li ſeruat ⁊ ps nō ſeruat: ⁊ partes forte ſunt equales? In omnibus his ca/ſibus puto eccl'iaȝ ſumi ꝓ ipa materiali eccleſia ⁊ ipius eccleſie parietibus: de hoc ne p̄la. vi. ſu. c. vlti. cū ꝯcor. ⁊ ꝙ ex quo in eccleſia celebret̄ ꝯtinue ianuis ap̄tis ⁊c̄. ſiue p p̄latum ſiue p cap̄l'm totū vel p̄tē ſiue p alios cle/ricos eccleſie nō ſit locus huic pene: licet pene irregula/ritatis ⁊ alie de quibus infra dicā poſſent locū habere: vt ſit mēs lr̄e ꝙ ex quo in matrice eccleſia ſeruat̄ ⁊ in a/liis obſeruet̄. Sepiſſime videmuſ ꝙ in cathedralibus ⁊ matricibus eccl'iis inferiores clerici manſionarii ⁊ capel/lani vt plurimū etiā ſine p̄lato ⁊ canōicis officiāt eccle/ſias ipas. Sed nunq̄d quo ad interdictū ꝓuincie dicet̄ eccl'ia metropolitana matrix: ita ꝙ illa ſeruante inter/dictum religioſi potius ꝓuincie nō ſeruātes ligati ſint hac pena: ⁊ de ſciētibus loquor? Videt̄ ꝙ ſic: de poſtu. ca. i. ℣. ſ; vide. xii. di. de his. ꝯrium puto p hanc litterā que dicit cathedralē vel matricē loci. Cōſtat aūt ꝙ me/tropolitana eccl'ia: pone Rauēnas nō eſt matrix vel ca/thedralis ciuitat̄ Boñ. vl' Mutiñ. de offi. ordi. paſto/ralis. ix. q. iii. ſi aūt. ⁊. c. nulius. ligabunt̄ ḡ religioſi dio/ceſis Rauēne tm̄. Itē q̄d ſi interdicta eſt villa vel ca/ſtrū nō habēs incluſam certā eccl'iaȝ cathedralē vl' ma/tricē: qđ eſſe poſſet: puta q: matrix eccl'ia eſt in alia ter/ra nō interdicta: vel quia plures ſunt eccl'ie in villa vel caſtro ⁊ nulla p̄ncipalior: quia quelibet baptizat ſuos parochianos: ⁊ forte ex illis eccleſiis alique ſeruant in/terdictū alique nō: puto ꝙ tunc non ſit locus huic ꝯſti/tutioni: deficiūt em̄ mens ⁊ verba. ſicut nec locum habe/ret q̄ñ in loco ſingularit̄ interdicto nulla eccl'ia eſſet ni/ſi illa religioſoꝝ nō ſeruantiū. Habeāt ergo tūc locū iu/ra antiqua: vt dicam. ī. in glo. addit̄. c ¶ Sciuerit. Alio ſenſu ꝗ̄ p viſum de quo p̄miſit: ꝓbabiliter ḡ igno/rantes talem obſeruantiā nō ligat hec pena. d ¶ Ob/ſeruare. Nota quia in nō obſeruando non dicit ꝙ ſe cō/forment: addere em̄ intendit hec ꝯſtitutio non diminue/re ad obſeruantiam interdictoꝝ: vt patet in prin. ſ. ea. compila. de p̄ben. c. i. in fi. Et ſtatutum hic factum ad penam nō debet trahi ad gratiaȝ: de trāſla. c. ii. vi/tra mediū. ⁊ ar. a ꝯrio ſenſu ceſſat vbi illius argu/mēti ꝯriū reperi/tur in iure: vt ſa/tis ſcripſi ď elec. publicato. ſuper vlti. glo. Item ꝯ/rioꝝ nō eſt eadē diſciplina: vt ver/ba ⁊ mens reſi/ſtunt: de verbo. ſig. c. fi. de offi. le/ga. ſtuduiſti. Ex/ceſſus ergo cleri/coꝝ matricis eccl'ie nō dabit religioſis materiam delin/quendi: de ꝓuileg. petiſtis. Intelligo aūt illos ſeruare q̄ñ abſtinēt animo obſeruādi: ⁊ facit qđ ibi dixi ſup ver/bo violauerint. e ¶ Appellationibus. Nō dicit ꝙ p̄ce/dens appellatio nō vitiet intdictū vt nō corrigat: ď ap. ad hoc qm̄. ⁊. c. dilect̄ cū ſi. Sed dicit ꝙ q̄uis interdi/ctum ſit nullū ꝓpter p̄cedentē appellationē vel aliam cāȝ: ex quo tñ matrix eccl'ia illud ſeruat religioſi violā/tes ſunt excōicati. f ¶ Quibuſcūq;. Quibus allegarēt nullitate ſentētie: qđ pōt eſſe multis modis. no. eo. ti. p̄/ſenti. li. vi. g ¶ Alma. eo. ti. li. vi. h ¶ Excōicatiōis ſnīe. Eſt ſciendū ꝙ p. xviii. ꝯſtitutiones Clemētinas cō/p̄henſi ſunt quinquaginta caſus quoꝝ. xvi. ſunt reſer/uati pape: quibus quis ipo iure excōicationem incurrit exp̄ſſe: ⁊ p duas duo tacite. Et eſt p̄mittēdū ꝙ Hoſti. colligit triginta tales caſus iuris veteris in ſumma eo. ti. §. iii. in p̄nci. ego collegi. xxxii. li. vi. eo. ti. eos q̄. nunc exp̄mam hos nouiſſimos. Primus eſt de ſeque. po. c. i. quattuor. de ſepult. c. i. alii quattuor de deci. c. i. duo. de ſta. mo. c. i. §. quia vero. Duodecimus. eo. ti. c. ii. in fine. Tredecimus ⁊. xiiii. de relig. do. c. i. Alii ſex ⁊ ſic. xx. de ꝯſang. ⁊ affi. c. i. tres. ⁊ ſic. xxiii. ⁊ ſunt ap̄lice ſedi reſua/ti. ď here. c. i. ad fi. duo. ⁊ ſic. xxv. e. ti. c. ii. li. vi. ſeptē. ⁊ ſic xxxii. de vſur. c. i. Alii ſex ⁊ ſic. xxxviii. ⁊ ſunt etiā ap̄lici de ꝓuil. c. i. aſtringeremus. ſub duob⁹ caſib⁹ q̄ ſunt etiā ap̄lici. ſ. ď pe. c. i. in p̄n. ⁊ ℣. porrās. ⁊ ſic. xlii. eo. ti. cupiē/tes in p̄n. xliii. e. ti. §. q̄ ℣o. xliiii. e. c. i fi. ⁊ ē ap̄lic⁹. xlv. h̄ q̄ttuor etiā ap̄lici. ⁊ ſic. xlix. ī. c. pxi. Quinq̄geſim⁹. ī. e. cū ex eo. duos āt caſus tacitos habem⁹ ď ſum. tri. c. vno. §. porro. de vſur. ex grādi. in fi. i ¶ Subiacere. Additur hec p̄ea ad alias q̄ habent̄ ď exceſ. p̄la. c. fi. ď ꝓui. aucto/ritate. ⁊. c. ep̄oꝝ. li. vi. e. ti. is q̄. e. li. Poſſet tñ caſus eſſe in q̄ iſta p̄ea ſine illis ligaret: ⁊ ꝯ. Pone ꝙ ſnīa intdi/cti vere nō ligat ipediēte appellatiōe vel alia nullitate tñ matrix eccl'ia illā ſeruat: ligant̄ religioſi hac p̄ea ſed nō al's: ꝯ bñ ligat ſnīa cū matrix eccl'ia nō ſeruat illā tūc ligant̄ ill' ⁊ nō iſta. Q̄ñ ℣o tenet ⁊ ſeruat̄ p matricē: tūc locū h; qđ ꝓus dixi ꝙ ligant̄ vtriſq;. q̄nq; nō tenet nec ſuat̄ p matricē: ⁊ tūc neutr̄ ligant̄. k ¶ Ceſſatio/nib⁹. Generalib⁹ vt ſequit̄. l ¶ Cōprobat̄. xx. di. de q̄/bus: de of. dele. prudētiā poſt p̄n. Prouer. xiiii. Ibi ſal⁹ vbi multa ꝯſilia. ⁊. xv. Diſſipant̄ cogitatiōes vbi non eſt ꝯſiliū: ⁊ vbi nō ſunt plures ꝯſiliarii ꝯfirmant̄. m ¶ Generalib⁹. Spāles em̄ ſeruant̄ ſolum in eccl'iis

Marginal notes: Matrix — Queſtio — Queſtio — Nota — Caſu[s] ſpāli[ter] di ap[...] ce re[...] uati — Caſ[us]

uitatū terrarū ⁊ alioꝝ locorū
q̄s aliq̄ñ ex conſuetudine vel
al's capl'a collegia. vl' ꝯuentꝰ
ſeculariū aut regulariū eccle/
ſiarū ſibi vendicant: q2 ipſos
a hoc vnico lumine ad repellē/
das iniurias eis factas pri/
uare nolumus nec debemus:
idē intelligimus obſeruādū.
Ipi ƀo ſint diligēter attēti vt
ſtatuta romanoꝝ pōtificū pre
b deceſſoꝝ nr̄orū ſup his edita
diligēter obſeruent. ❡ Por
c ro hāc ſanctionē ad pēdentia
trahimus: nō obſtātibꝰ priui
d legijs ꝯuentionibꝰ ſtatutis ⁊
ꝯſuetudinibus quibuſlibet q̄
ꝯtra p̄miſſa ſeu aliq̄d p̄miſſo/
rū religioſis ipis in nullo vo
lumus ſuffragari. Idem.

Dñi tpales q̄ cogūt aliq̄s in
loco interdicto celebrare di/
uina: vel q̄ p p̄cones faciunt
tūc ad illa audienda populū
euocari: vel ꝓhibēt ne publi
ce excōicati vel interdicti ſup
hoc p illos q̄ miſſas celebrāt
moniti ecclias exeant: et ipſi
noīatim moniti q̄ nō exeūt ex
cōicati ſunt ⁊ p papam abſol
uēdi. h. d. Jo. an. c. II

Grauis ad nos p̄latoꝝ
q̄rela pduxit: q nobiles qui/
e dam et dñi tpales terris eoꝝ
f eccl'iaſtico ſuppoſitis interdi
g cto: nedum in locoꝝ ſuoꝝ ca/
pellis ſꝫ ⁊ in collegiat̄ ⁊ alijs
h inſigniū locorū eccl'ijs miſſas
et alia diuina officia publice
⁊ ſolēniter faciūt celebrari: ad
officia eadē celebranda: nunc
i k hos nūc illos vocātes ⁊ inter
dū q̄d eſt deteriꝰ cōpellētes:
l m hiſq̄ꝫ nō ꝯtēti exceſſibꝰ: p cam
panarū nō ſolū pulſationē ſꝫ
n et voce p̄conia populos etiā
īterdictos vt interdicti nō ob
ſtāte ſnīa ad audiēdaſ miſſas
hmōi veniūt faciunt euocari.
❡ Nōnulli q̄ꝫ ipoꝝ ſuis ple
o rūq̄ꝫ ſubiectis ne lꝫ excōcati
p onis vel interdicti ſnīa publi
ce ſint nodati de eccl'ijs dū in
ipis miſſaꝝ celebrant̄ ſolēnia
inſtātibꝰ etiā celebrātibꝰ exe
ant p̄cipe nō verent̄: ex q̄ fre/
quēter cōtingit q nō ſine dei
offenſa clericꝫ ac populi ſcan
dalo ipa miſſarū ſolennia re/
q manēt inexpleta. ❡ Ne igit̄
exceſſus ſic graues exceden/
tiū īpunitate trahāt̄ ab alijs
r in exēpluꝫ: p̄ſūptores p̄fatos
q̄ in locis īterdicto ſuppoſitis
quencꝫ de cetero diuina cele/
s t brare officia quomōlibet co/
gere aut qui modo p̄dicto ad
officia eadeꝫ audienda aliq̄s
excōicatōis p̄ſertim vel inter
v dicti ligatos ſententia euoca
x re ſeu q̄ ne excōicati publice:
aut interdicti de eccl'ijs dū in
y ipis miſſaꝝ agunt̄ ſolennia a
z a celebrantibꝰ moniti exeāt ꝓ/

ſi q̄bꝰ ſūt inducte: ḋ ap. diſceꝛ̄. a ❡ Unico lumīe. Sū
prū. ff. de offi. p̄ſi. illicitas. § ne tenuis. b ❡ Edita. De
offi. or. irrefragabili. § ceteꝝ. e. ti. ſi canonici. ⁊. c. q̄ꝫuis.
li. vj. ⁊ ibi vide in vl. glo. c ❡ Pēdētia. Cōcor. ḡ. ea. cō.
de iudi. diſpēdioſā. cū ſuis ꝯcor. d ❡ Couētiōibꝰ. Sic
ḡ. ea. cōpil. de ſe/
pul. duduꝫ. circa
finem.
Grauis ad.
Diuiſio ❡ Prio narrat
Scdo penā ipo/
nit. ibi: Ne igit̄.
e ❡ Tēporales.
Etiaꝫ ſi ſint ep̄i
vel eccleſiarū pre
lati videtur locū
habere quod hic
dr ne cle. vel mo.
c. vlti. li. vj. facit
de exceſ. p̄la. tan/
ta. et facit q̄d di/
xi. ea. cōpil. de pe
nis multoꝝ.
f ❡ Suppoſitis
Ab hoie vel a iu
re: ⁊ hec lr̄a facit
ad q̄ſtionē de il/
lo qui ſcit locū in
terdictū ab hoie
vel a iure: tn̄ de/
nūciatio eiꝰ nō ē
facta an illud ſer
uare teneat̄: ſatt
eni ē locū eē iter/
dicto ſuppoſituꝫ
vel h̄ lꝫ nō ſit pu
blicatū. facit eo.
ti. cū nō ab hoie
et q̄d ibi no. eo.
ti. cū deſideres. j
rn̄. in fi. Qui eni
ſciuit certiorari n̄
debuit: de re. iu.
eū qui. li. vj. cum
cōcor. et h̄ placet
Archidi. eo. ti. is
q̄. li. vj. illa etiam
rōne: q2 celebra/
re depēdet a vo/
luntate agentis.
Vn̄ in culpa eſt
agēdo rē illicitā
ꝓpter ſupioris ꝓ
hibitioneꝫ ⁊ loci
inabilitatē. alle. de cōſe. di. j. ſicut. q̄d verū intelligit ni/
ſi factū eſſet occultū. vj. q. ij. ſi tm̄. et pre. dec. cū non ab
hoie. ⁊ facit q̄d. ī. dicā in glo. occultum. in cōtrariū fa. xj.
q. iij. § euidenter. ibi ſoluit̄. item contra. ḡ. c. xxi. a ꝯtra
rio ibi ſoluit̄ in glo. no. Forſan expediret p conſtitutio/
nem ꝓuideri clericos nō teneri ad obſeruationē interdi
ctoꝝ latorū a iure niſi p̄us fiat illorum declaratio. ſi. de
here. cum ſm̄. li. vj. Ad quod dicendū multū mouet: de
cenſi. q̄ꝫq̄ꝫ. li. vj. ⁊. ḡ. e. ꝯſtitutōeꝫ. ti. p̄ſenti. cuiꝰ etiā lr̄a
ſatis huic dicto conuenit. g ❡ Capellis. Non intendit
q in talibus capellis ſitis in loco interdicto hoc liceat:
ſed dicit vt aggrauat ꝯtēptū. q. d. malū eſſet h̄ facere in
capellis: ſed grauiꝰ in talibꝰ eccl'ijs. h ❡ Inſigniū. De
reſcrip. poſt p̄n. li. vj. i ❡ Nūc illos. Cōcor. de ſta. mo.
cū ad monaſteriū. ƀ. ſꝫ nec. k ❡ Vocātes. Lꝫ de voca
tione narret ſolā coactionē punit. l ❡ Exceſſibus. Tol
le lr̄am infra faciūt euocari nō ſolū p campanarum ⁊c̄.
m ❡ Cāpanarū. De offi. cuſto. c. j. cū ꝯcor. ⁊ ibi dixi de
diuerſis cāpana
rum officijs.
n ❡ Preconia.
Vt dr in auc̄. de
litig. § oēm col.
viij. vox p̄conis
q̄ñq̄ꝫ paucis in/
noteſcit: ⁊ hoc re
ſpectu fortior vi/
detur vocatio p
campanā: ſed q2
p̄co loquit̄ et edi
ctū ponit ex pte
mādantis: iō ma
ior eſt cōtemptꝰ
o ❡ Subiectis.
Precipere nō ve
rentur: q̄d eſt. ī.
p ❡ Publice.
Occultum eni ex
cōicatū non vita
mus in publico.
vj. q. ij. c. ij. eo. ti.
cum non ab hoie
vn̄ dicit Ral. in
ſum. huiꝰ ti. § itē
querit̄. q ille qui
ſcit occultum ex/
cōmunicatū eſſe
in eccleſia: caute
ſi poterit exibit:
ſi aūt id non poſ
ſet ſine ſcandalo
nō debet exire p
iura p̄dicta ⁊ ne
ſit ꝓditor. xij. q. j
ſi peccauerit.
q ❡ Inexpleta.
Debet eni ſacer/
dos dimittere of
ficiū miſſe ꝓpter
p̄ſentiā excōica/
ti: niſi iā incepiſ/
ſet canonē miſſe
de q̄ ſcripſi poſt
modernoſ. e. ti. c.
nup. et facit. vij.
q. j. illud. et. c. ni/
hil. ⁊ q̄d no. xj. q
iij. ſic apli. r ❡ In exēplū. Quia ſi ea q̄ male vſurpāt
⁊c̄. xciij. di. puenit. y. fa. xxiij. q. j. paratꝰ in fi. s ❡ Quo
modolibꝫ. Oēm modū cōpulſiōis realē pſonalē directū
et iterdictū cōphēdit: vt ſi res ipoꝝ occupāt ꝯſanguine
os grauāt in pſonis vel rebꝰ. facit ḋ elec. ſciāt cūcti. e. ti.
q̄cūq̄ꝫ. li. vj. t ❡ Cogere. Preſūpſerint. Q̄d eſt. ī. ⁊ h̄ eſt
p̄mū. v ❡ Euocare. Preſūpſerint. Q̄d ſeq̄t̄ ⁊ eſt ſcd̄m
x ❡ Publice. Cōcor. ḡ. e. ꝯſtiōꝫ. ḋ ſepul. c. j. ⁊ ibi videas
y ❡ Miſſaꝝ. In alijs ḡ diuinis officijs nō ē locꝰ pene.
z ❡ Moniti. Nō dicit noiatim: vt. ī. pxi. ƀ. p q̄d ptꝫ q
ad ꝓhibentes ſufficit generalis monitio: puta monet q
oēs excōicati ⁊ interdicti exeāt ille p̄cipit vt nō exeant.
a ❡ Prohibere. Preſumpſerint. q̄d ſequit̄ ⁊ eſt tertiū.

hibere: necnō excōicatos publice ⁊ īterdictos q̄ in ipſis ec a cleſijs noīatim a celebrātib⁹ b vt exeāt moniti remanere p̄ſū c pſerint: excōicatiōis ſnīa a q̄ ꝑ ſedē dūtaxat aplicā poſſint abſolui ſacro approbāte cōcilio innodamus. I dē.

Frēs minoreſ in tp̄e īterdicti ſi recipiūt in ſuis eccl'ijs ad diuina frēs ⁊ ſororeſ tertij ordinis excōicati ſunt nec priuilegia iuuāt. h. d. Jo. an. c. III

Quum ex eo ꝙ religioſi viri frēs minores in ſuis recipiunt eccl'ijs ad audienda diuina officia tp̄e interdicti frēs d e ⁊ ſorores de ordīe tertio quē beat⁹ Frāciſc⁹ inſtituit exiſtē f tes: qui ꝯtinētes ſeu de pnīa g nūcupant: in ſcādalū alioꝝ q̄ ab his excludunt mentib⁹ ge h nerer: cēſura vileſcat eccl'iaſtica: ⁊ minoris auctoritatis interdicti ſnīa reputet: eiſdem i fratrib⁹ minorib⁹ diſtrictius inhibem⁹: ne de cetero aliquē vel aliq̄s predictoꝝ etiā ſi ſup k l hoc hi vel illi priuilegijs quibuſcunq̧ muniti extiterint: q̄ ipſis in nullo ꝓſus quo ad volum⁹ ſuffragari: ad diuina m in ſuis eccleſijs tp̄e interdicti n quoq̧ mō admittāt. Quod ſi fecerint: eoipſo excōicatio o nis ſnīe ſe nouerint ſubiacere q̄ aliū q̧ꝫ ꝑ romanū pontificē vel ſatiſfactiōe p̄miſſa ꝑ p locoꝝ ep̄os q̄s auctē aplica fungi volum⁹: ī hac ꝑte abſolutiōis bn̄ficiū nequeāt obtinere. I dē.

Si papa etiā ſciēter excōicato participat illū ꝑ hoc non abſoluit niſi exprimat hoc ſe velle: et ſi ſcienter ſub titulo dignitatis aliquē noīet vel honoret: ꝑ hoc illū in dignitate non approbat. hoc di. Jo. an. c. IIII

Si ſummus pōtifex ſciēter q r etiā excōicato participet l'ris s t v ✠bo vel oſculo ſeu alio q̄uis modo: ip̄um ꝑ hoc abſoluere x nulla rōne cenſet: niſi ſe velle forſitan exprimat illū ex hoc ꝓ abſoluto haberi. Similiter q̄q̧ ſi quem ſub titulo cuy iuſlibet dignitat' ex certa etiā ſciētia ✠bo ꝯſtitutiōe vel l'ris z nominet: honoret ſeu quouis a alio modo tractet: per hoc in b dignitate illa ipſum approba c re non intelligitur: aut quic d q̧ꝫ ei tribuere noui iuris.

a Noīatim. Ex generali ꝗ monitiōe nullus ligat ex eo ꝙ remanet: ſoli ꝗ noīatim moniti remanentes ligabunt. ꝯcor. e. ti. ꝯſtitutiōeꝫ. li. vj. et. ſ. ea. cō. de vi. et ho, cle. c. j. b Remanere. Intellige etiā ſi ipſi tp̄ales dn̄i ꝗ nō mādent. c Excōicatiōis. Excōicat⁹ ꝗ iterū excōicat. ꝺ hoc. iij. q. iiij. engeltrudā de iudeis ita quorundam.

Quum ex eo. Diuiſio Primo p̄miſſa ratione ponit ſtatutū ſuū. Secūdo ꝯfacientes punit ibi: Quod ſi Jmola.

d Sorores. Ille igit nō ſunt beguine: vt dixi. ſ. ea. cō. de reli. do. c. j.

e Tertio. Primus fuit fratruꝫ minoꝝ q̄ eſt altiſſimus: ⁊ caret ꝓprio etiā in cōi: de hoc ſatis. ſ. ti. j. c. j. Scd̄us fuit ſancte Clare qui differt a p̄mo: q2 ordo ille lꝫ etiā feminis artiſſim⁹: habet tn̄ ꝓprium in cōi. Sed iſte tertius ordo etiā ꝓ viuētib⁹ in cōiugio maribus ⁊ feminis adinuentus eſt: et hn̄t ꝓfeſſi ꝓpriū in ſingulari: et potius eſt modus viuēdi q̧ꝫ ꝓprie dicat regula: eſt tn̄ approbat⁹ ꝑ Nicolaū tertiū: et hoc conſtat Joh. an.

f Cōtinentes. nō ꝓmittūt cōtinētiā: īmo viuūt in coniugio vt p̄dixi: tn̄ ⁊ ſm modū viuēdi eis datū certis dieb⁹ q̄libet ſeptimana abſtinēt a thoro: ſic̄ ⁊ ſeptimana vic' ſue abſtinebāt ſacerdotes veter' teſta. lxxxij. di. plīmos. g Scādalū vitādū. qꝺ dic de no. ope. nū. c. ij. h Vileſcat. Ad ꝗ ⁊ ad id qꝺ ſequit: ꝯcor. ſ. ea. cō. de pe. ⁊ re. c. ij. i Minoribus. Alios nō ligat conſtitutio. k Hi. Fratres minores. l Vel illi. Fratres ⁊ ſorores tertij ordinis et eſt mirabile q2 eo caſu in alijs eccleſijs recipi poſſent ſi priuilegiū eſt generale. m Suis eccl'ijs. Per hoc ✠bū ꝙ etiā. ſ. p̄miſit: dico ꝙ ſi in alienis eccl'ijs hoc facerēt ceſſat hec pena: poſſet tn̄ hr̄e locū alia pena cōis: ⁊ eſt ſi. qꝺ dixi. ſ. hoc. ti. c. j. in glo. addit. n Admittāt. Niſi inq̧ꝫtū illis ⁊ alijs pmittit per decre. vlti. eo. ti. li. vj. o Subiacere. Si alīs bn̄ ſeruāt interdictū qꝺ ſeruat matrix eccl'ia nō ligātur pena illi⁹ decre. ſ. c. j. ſed iſta tm̄: facit de iudi. at ſi clerici in fi. cū ſuis ꝯcor. p Auctē aplica. Hoc dicit ꝓpter exemptiōnē: ⁊ q2 deliquerāt in locis exemptis.

Si ſummus. Diuiſio Primo ponit vnum dictū. Scd̄o aliud illi ſimile ibi: ſiliter Jmola. Credit ꝙ ꝓpter dn̄m Fredericū de ſicilia emanauerit hec decre. ꝑs p̄ma decre. no. xciij. di. ſi inimicus: ⁊ eo. ti. ſi aliq̄n per Gof. in proe. cō. Grego. ꝑ Jnno. et Hoſti. de hulle. cū olim. j. et facit hoc. c. ꝓ ibi no. per Jnno. et Hoſtien. vt ſicut ꝑ participiū papa non abſoluit ita nec ꝑ euitatiōnē excōicat. vnde non incurrit minoreꝫ qui participat illi quem papa vitat: et in predi. c. ſi inimicus. loquitur de illo quem vitat ⁊ vitari precipit.

q Scienter. Etiam ſi ignorāter non erat dubium per p̄cedentem decre. ſi aliquando.

r Participet. Quo participio nō ligat minori: vt nota. in iuribus al. in. j. glo. eo ti. nulli. Jo.

s Litter'. Argūe ꝙ ſcribēs excōmunicato icurrit minorem: de hoc eo. ti. cōſtitutionem. lib. vj. in iij. glo.

t Oſculo. Format ab os oris: nec debet ſcribi ꝑ. h. v Quouis modo. Vt in cōuiuio oratione vel itinerādo vel conſedendo.

x Velle. Eſt ſibi ꝓ rōne voluntas: inſti. de iure natu. §. ſed ⁊ qꝺ p̄ncipi: et ſic princeps ſola volūtate manumittit. ff. de manu. apud eum. C. de fideicom. li. ſi voluntate. in inferioribus a papa non haberet hoc locū. eo. titu. cum deſideres. Jo. y Dignitatis. Eccl'iaſtice vel ſecl'aris cū eadem ſit ratio. z Nominet. Contrarium videbatur notari. xciij. di. dn̄s. ⁊ vide quod no. xj. q. j. ſacerdotib⁹ qui ſi. ſint legi. per tuas. cum cōcor. a Tractet. Vocans illos qui ſunt eiuſdē dignitatis vocat illum. b Approbare. Facit ad no. ꝑ Jnno. et Hoſtiē. de fi. preſby. veniens. vbi tenent ꝙ ſi ep̄us miſſam audit vel ꝓcuratiōnē recipiat a male ordinato vel inſtituto ꝙ ꝑ hoc non diſpenſat cū illo: dato ꝙ ſit caſus quo diſpenſare poſſet. vt ibi ſcripſi. c Non intelligit. Non ob. ſ. ea. cō. de proba. c. vno. illud enīꝫ intelligitur cum papa narrat factum proprium: ⁊ ſuper eo fundatur ipſius intentio: vt ibi no. in glo. q̄d ſi talia. Jo. an. d Juris. Si. de here. preſidentes in fi. li. vj. ⁊ intellige niſi hoc exprimat ſe velle vt. ſ. proxi. reſponſo.